

apropiatul și ανικá, Romanian)

Patria acestui cuvios Macarie era

Egiptul, iar satul său se numea Ptinapar. Părinții lui erau de un nume cu cei mai vechi dintre sfinți, strămoșii Avraam și Sarra, pentru că Avraam era numele tatălui lui Macarie, având treapta de preot, și maica lui se numea Sarra. Iar de vreme ce erau neroditori, se depărtaseră de patul însoțirii, petrecând ani destui neamestecați cu trupul, dar împreunați cu duhul.

Ei își înfrumusețau viața cu înfrânarea și cu postul, cu rugăciunile și cu privegherea, cu milosteniile și cu primirea de străini și cu multe alte fapte bune. Dar făcându-se prin voia lui Dumnezeu năvălirea neașteptată a barbarilor asupra Egiptului, și

averile lor răpindu-se de mâinile acelor, au sărăcit foarte mult și se gândeau să iasă din patria lor.

Iar într-o noapte, dormind Avraam, tatăl lui, i s-a arătat sfântul patriarh Avraam, cinstit la vedere și luminat cu frumusețe, strălucindu-i hainele ca soarele. Deci acela mângâindu-l și zicându-i să aibă nădejde spre Domnul, l-a sfătuit ca să nu se depărteze cu totul de părțile Egiptului, ci să se mute numai în satul ce se numește Ptinapar, care este în hotarele Egiptului, și să nu se lipsească de unirea cu soția lui, de vreme ce, zicea Sfântul Avraam: „Dumnezeu voiește să va binecuvânteze cu rod fericit, precum m-a binecuvântat și pe mine, care eram străin în pământul Canaan, dându-mi fiu la bătrânețe”. Iar preotul Avraam deșteptându-se din somn, a spus soției sale Sarra vedenia sa. Și amândoi au dat laudă lui Dumnezeu; apoi nezăbovind, s-au mutat în satul Ptinapar. Nu era departe acel sat de pustia Nitriei, și, precum se vede, dumnezeiasca rânduială a mutat acolo pe părinții lui Macarie, ca astfel fiul lor care avea să se nască, să iubească mai cu înlesnire viața pustnicească. ([περισσότερα...](#))